

Poul Hansen (Slagelse): Jeg vil gerne på mit partis vegne tilsige støtte til denne lovs forlængelse. Da vi sidste år havde loven til behandling, var der fra alle sider ønske om, at forholdene efterhånden måtte arte sig således, at en lovgivning af denne karakter blev overflødig. Men selv om vi ganske vist ikke nåede så vidt i løbet af året, kan vi i alt fald glæde os over, at vi også på dette område har mere normale forhold i sigte.

Såvidt jeg har forstået den højtærede landbrugsminister, må vi i indeværende år regne med en tørveproduktion på et par millioner tons og noget lignende for brunkullenes vedkommende, for at vi kan være nogenlunde sikre på at kunne dække vort forbrug, og når dette er tilfældet, er det også givet, at denne lov vil være nødvendig i det kommende år. Jeg er godt på det rene med, at de to sidste års milde vintre vil aflejre den opfattelse hos en del mennesker, om det nu i det hele taget er nødvendigt med en større indenlandsk brændselsproduktion end under normale forhold. Men ingen ved jo imidlertid, hvorledes næste vinter vil blive, og da vi nødig skulle opleve de vanskeligheder, vi husker fra vinteren 1946—47, er det kun naturligt, at regeringen ikke ønsker at tage ansvaret for en standsnings, særlig af brunkulsproduktionen.

Lovforslaget er, som nævnt, vedtaget af det andet høje ting, og jeg skal med disse få bemærkninger anbefale det til vedtagelse også her.

Rør Lauritzen: Loven af 26. februar 1940 om fremskaffelse af indenlandsk brændsel er en for ejendomsretten farlig og meget indgribende lov.

Det af landbrugsministeriet nedsatte brændselsudvalg har i kraft af den ved denne lov givne bemyndigelse på en meget effektiv og afgørende måde kunnet gribe ind i forholdet mellem en jordejer og tørve- eller brunkulsproducent. Som medlem af mange af disse ekspropriationsudvalg har jeg gennem årene haft rig lejlighed til at gøre studier over denne lovs virkninger, og jeg må tilstå, at mange gange har jeg været ængstelig for at gå en ejers berettigede interesser for nær. Jeg håber dog, det må kunne siges, nu da vi forhåbentlig er nået til vejs ende med disse ekspropriationer, at arbejdet i disse vanskelige besættelsesår og efterkrigsår har ført til, at landet fik det fornødne brændsel, og at de ejere, det er gået ud over, har fået en så forsvarlig behandling som mulig. I denne

forbindelse kan jeg ikke lade være med at nævne den store indsats, Det danske Hedeselskab gennem dets forskellige funktionærer: direktører, konsulenter og ingeniører, har gjort for en fornuftig gennemførelse af disse spørgsmål, og jeg mener, at landbrugsministeriet her som på så mange andre områder er Det danske Hedeselskab tak skyldig.

Begrundelsen for, at denne lov skal forlænges, er jo, at vi ikke kan få udenlandsk brændsel nok, hvilket vi alle beklager, og det høje landbrugsministerium anser det derfor for nødvendigt at opretholde en brunkulsproduktion på ca. 2 mill. t og en lignende eller lidt større tørveproduktion; brændeproduktionen i skovene formener man vil blive som tidligere år.

Hvad angår tørveproduktionen, tror jeg, den højtærede landbrugsminister har ret i sine betragtninger, der går ud på, at kun de bedste moser vil komme i gang med salg i større stil for øje. Denne produktion vil antagelig uden indgreb af nogen art fra det offentlige side nok kunne give de ønskede 2—2½ mill. t. Det er mig en stor glæde at konstatere, at landbrugsministeriet ikke påtænker noget i retning af stats-tilskud, lån, maksimalpriser m. m. Den nuværende pris på udenlandsk brændsel skal nok automatisk holde tørvepriserne i et fornuftigt plan.

Jeg forstår, at man dog ønsker at opretholde en vis kontrol med kvaliteten med hensyn til et vist maksimalindhold af vand og aske, og jeg er klar over, at det særlig er prisdirektoratet og landbrugsministeriets embedsmænd, der ønsker dette. Efter min formening er det ganske overflødig. Dårliche tørv vil blive usælgelige, og en opretholdelse af denne kontrol vil bevirke, at vi ikke fuldstændigt kan afvikle tørvekontoret, hvilket jeg må beklage, men forhåbentlig er denne opretholdelse det sidste stadium indenfor tørvekontrol og -kontor og hvad dertil hører.

Hvad angår brunkulsproduktionen, har jeg intet at indvende mod den højtærede landbrugsministers betragtninger ved lovforslagets fremsættelse i landstinget. Finder man det ønskeligt og nødvendigt at opretholde denne produktion, må man billigvis give producenterne en fair chance for afsættelse af deres kul. Efter min formening må man dog ikke opretholde denne produktion en dag længere, end samfundet er interesseret heri — og her synes jeg, at hensynet til fabrikanterne eller beskæftigelsesproblemet må komme i anden række. Brunkulsarbejderne må kunne finde beskæftigelse